

**Rugăciuni
către
Preasfânta
Născătoare de
Dumnezeu
ale
Sfântului
Efrem
Sirul**

Editura Bizantină
București, 1995

Rugăciunea întâia către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

**Preasfântă Născătoare de Dumnezeu
cea singură Preacurată,
și cu sufletul, și cu trupul,
cea singură mai presus de toată curăția,
și de toată înțelepciunea și fecioria,
cea care, singura, te-ai făcut lăcașul
a tot darul Preasfântului Duh
și, de aceea, Înseși
puterile cele nematerialnice și îngerești
le covârșești cu neasemănarea,
cu curăția și cu sfințenia sufletului și a trupului,
caută spre mine cel pângărit și întinat,
și cu sufletul și cu trupul,
cu întinăciunea împătimirii
și a vieții mele trăite în dezmierdări.**

**Curățește-mi mintea mea cea pătimasă și o spală!
Îndreptează-mi gândurile mele cele rătăcite și orbite!
Îndreptează-mă și povățuiește-mi simțurile!**

Slobozește-mă de obiceiurile cele prea rele și urâte,
care mă tiranizează,
de necuratele prinderi în minte, și de patimi!

Oprește-mă dinspre tot păcatul cel cu lucrarea,
dăruiește-mi trezvie și socoteală deslușitoare
Întunecatei și ticăloasei mele minți,
spre îndreptarea greșelilor și a căderilor mele,
ca de întunecatul păcat izbăvindu-mă,
să mă învrednicesc a te slăvi
și a te lăuda cu îndrăzneală.,
pe tine, cea singura adevărată Maică
a adevăratei lumini a lui Hristos, Dumnezeuul nostru,
că tu singură, împreună cu Dânsul și printr-Însul,
ești binecuvântată și preaslăvită
de toată zidirea cea văzută și cea nevăzută,
acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a doua către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
cea cu dar dăruită,
Maica lui Dumnezeu,
preablagoslovită a lui Dumnezeu Născătoare,
preabinecuvântată de Dumnezeu dăruită,
încăperea dumnezeirii unuia-Născut,
a Fiului Celui fără de moarte,
și a Tatălui Celui nevăzut,
pleacă urechea ta și auzi-mi cuvintele,
pe care din necuratele mele buze le trimit
Că, iată, din suflet zdrobit și din minte smerită,
la milostivirea ta am alergat.

Deci să nu mă treci cu vederea pe mine, ticălosul,
nici să nu mă lași să pier până la sfârșit,
pe mine, nevrednicul robul tău.
Ci, rugăciunile tale cele de maică, folosindu-le,
vindecă-mi ticălosul meu suflet,
care rău s-a zdrobit cu patimile cele rele,

pe care vrăjmașul cel rău
prin păcate iubitoare de dulceață, zdrobindu-l,
la pământ l-a călcat.

De aceea de toată rușinea sunt plin
și nu îndrăznesc, nici cutez
să cer iertarea multelor mele păcate
și vindecarea nevindecatelor mele răni,
de la iubitorul de oameni, Dumnezeuul meu.
Că am pângărit biserica trupului,
cu poftele cele necuviincioase, cumplit am întinat-o,
toate simțirile mi le-am făcut netrebnice,
cu faptele mele cele fără de lege.
De aceea, nu am îndrăzneala
să ridic mâinile mele spre cer,
fiind ele întinate cu lucruri rele,
și nici buzele să-mi deschid spre rugăciune, căci
cu ocările și cu clewetirea aproapelui le-am spurcat.
Pentru aceasta, Preacurată Stăpână,
la negrăitele tale îndurări
mă arunc eu, ticălosul și desfrânatul,
că nu am altă nădejde, sau altă scăpare,
fără numai pe tine singură,
mângâierea mea și grabnic sprijinitoare,
bucuria sufletului meu, dezlegarea întristării,
izbăvirea robiei, îndumnezeirea muritorilor,
curățitoarea și scăparea noastră,
ridicarea celor căzuți,
ziditoarea din nou a sufletului și a trupului meu,
izbăvirea de păcate a inimii mele uscate,
picătură de Dumnezeu izvorătoare
a sufletului meu celui întunecat,
făclie prea strălucitoare,
îmbrăcăminte a goliciunii mele,
a suspinelor mele odihnă și încetare,

a primejdiilor mele prefacere.

Întru tine nădăjduiesc, întru tine mă laud,
 să nu depărtezi de la noi sprijinul tău,
 ci ajută-ne, și ne acoperă, și stai de față, totdeauna.
 Căci se veselește de cererile tale Unul-Născut Fiul tău,
 Și cu mult mai vârtos El,
 Care între robi a voit a Se număra,
 Va păzi darul și porunca Sa către tine,
 cea care I-ai slujit Lui la nașterea cea negrăită.
 De aceea, se și bucură El de rugăciunile tale,
 slăvirea ta socotind-o ca pe a Sa.

După datorie împlinește cererile tale.
 Să nu mă treci cu vederea pe mine, prea ticălosul,
 faptele mele cele necuvioase
 să nu curme de la mine mila ta cea nemăsurată,
 Născătoare de Dumnezeu, numele cel preadorit mie,
 că nu este lemn de biruință
 mai tare decât ajutorul tău.
 Deci, la tine cad, cea prea fără de prihană
 și mijlocitoarea lumii.

Către tine, care ești grabnic ajutătoare în nevoi,
 și, după Dumnezeu, sprijinitoare,
 și întemeiată și tare folositoare,
 strig din adâncul inimii mele,
 ca cea ce cu multe greșeli sunt vinovat:
 Miluiește-mă, ceea ce ești iubitoare de bine
 și iubitoare de milostivire,
 pe mine, cel ce sunt plin de toată duhoarea cea rea
 și de trândăvie,
 și primește această simplă și ticăloasă rugăciune,
 chiar dacă ți-o aduc cu trândăvie și cu lenevire.
 Însă, tu, cu rugăciunile tale, cele de Maică,

fă-o bineprimită Fiului tău și Dumnezeu,
învrednicește-mă Împărăției cerurilor,
pe mine, care laud și binecuvintez
pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh,
acum și pururea și învecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a treia către Peasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
cea care L-ai născut
pe Hristos Mântuitorul și Dumnezeuul nostru,
spre tine îmi pun toată nădejdea mea,
și întru tine mă bizuiesc,
ceea ce ești mai înaltă decât toate puterile cerești.
Preacurată, cu dumnezeiescul tău dar, păzește-mă!
Ocârmuiește-mi viața!
Povățuiește-o spre sfânta voia Fiului tău
și Dumnezeuului nostru!
Dăruiește-mi lăsarea greșelilor!

Fii mie scăpare, acoperământ, sprijin
și povățuitoare care mă treci la viața veșnică!
În ceasul cel înfricoșat al morții mele,
Stăpâna mea, să nu mă părăsești!
Ci grăbește spre ajutorul meu,
și din tirania cea amară a dracilor răpește-mă!
Că întru voia ta ai putere,

ca o Maică, cu adevărat, a lui Dumnezeu
și ca una ce peste toate stăpânești.

Primește Preamilostivă și Preasfântă Stăpână,
Maică a lui Dumnezeu,
cinstite daruri, numai ție potrivite,
de la noi, nevrednicii robii tăi.
Cea care, din toate neamurile, ești aleasă,
cea care te-ai arătat mai înaltă
decât toată zidirea celor cerești și celor pământești,
căci prin tine pe Fiul lui Dumnezeu L-am cunoscut,
prin tine Domnul Puterilor S-a făcut ca noi,
și ne-am învrednicit
de sfântul și preacuratul Său Trup și Sânge.

Fericită ești tu întru neamurile neamurilor,
de Dumnezeu fricito!
Ceea ce ești decât heruvimii mai strălucită
și decât serafimii mai slăvită,
și acum, prealăudată Născătoare de Dumnezeu,
nu înceta a te ruga pentru noi nevrednicii robii tăi,
ca să ne izbăvim de toată bântuirea vicleanului
și de toată înconjurarea lui să fim păziți,
spre a nu fi pătrunși de asuprirea cea înveninată.

Și până în sfârșit, cu rugăciunile tale
păzește-ne neosândiți!
Și, cu sprijinul și ajutorul tău mântuindu-ne,
slavă și laudă și mulțumire și închinăciune,
totdeauna, lui Dumnezeu Celui în Treime slăvit
și Ziditor al tuturor, să înălțăm.

Stăpână Preabună și de preabun neam,
Maică a lui Dumnezeu Celui bun
și întru tot bun și prea bun,

caută cu ochiul tău cel milostiv
 spre rugăciunea nevrednicului
 și netrebnicului robului tău,
 și fă cu mine după mila negrăitei milostivirii tale,

și treci cu vederea greșelile mele,
 cele cu cuvântul și cele cu lucrul,
 cele de voie și cele fără de voie,
 cele întru cunoștință și cele întru necunoștință.
 Și mă înnoiește cu totul,
 și mă fă biserică
 a Preasfântului și de viață făcătorului
 și preastăpânitorului Duh,
 Care a locuit și a umbrit în preacuratul tău pântece,
 cu puterea celui Preaînalt.

Tu ești ajutătoarea celor necăjiți,
 ocrotitoarea celor ce sunt în primejdie,
 mântuitoarea celor înviforați,
 liman al celor ce sunt în furtună,
 cea care iei partea și sprijini pe cei împresurați.

Dăruiește umilință robului tău, alinare a gândurilor,
 bună statornicie a minții, minte cu totul înțeleaptă,
 trezvie a sufletului, cuget smerit,
 așezare cu sfințită cuviință și trează,
 obiceiuri pricepute și strânse,
 toate aceste semne care arată preabuna așezare,
 cea din lăuntru, a sufletului.

Dă-mi pacea
 pe care Domnul nostru a dăruit-o ucenicilor Săi,
 ca să ajungă rugăciunea mea la Biserica ta cea sfântă
 și la locașul slavei Tale.
 Să picure ochii mei izvoare de lacrimi,

ca să mă speli cu lacrimile mele
 și să mă ștergi cu curgerea lor,
 curățindu-mă de întinăciunea patimilor.
 Zapisul greșelilor mele șterge-l!
 Risipește norii mâhnirii mele,
 negura gândurilor și tulburarea, viscolul patimilor!
 Vijelia depărtează-o de la mine!
 Întru netulburare și întru alinare, păzește-mă!

Mărește inima mea cu mărire duhovnicească!
 Veselește-mă și bucură-mă cu bucurie negrăită
 și cu veselie neîncetată,
 pentru ca pe căile cele drepte ale poruncilor Fiului Tău,
 cu alergare dreaptă să alerg
 și să merg cu știință nemustrată
 și cu petrecere nepoticnită.
 Mai dăruiește-mi mie, celui ce mă rog ție,
 rugăciune curată,
 cu minte netulburată și cu gând nerăspândit,
 să cuget neîncetat, cu suflet nesățios,
 noaptea și ziua,
 cuvintele dumnezeieștilor Scripturi.
 Și să cânt întru mărturisire,
 și întru bucuria inimii să mă rog,
 spre slava, cinstea și marea cuviință
 a Unuia Născut, Fiului tău,
 a Domnului nostru Iisus Hristos,
 Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea,
 Acum și pururea și în vecii vecilor.
 Amin.

Rugăciunea a patra către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Stăpâna mea, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
cu dar dăruită, a lui Dumnezeu Născătoare,
Preabinecuvântată, de Dumnezeu dăruită,
Maică a lui Dumnezeu,
încăperea dumnezeirii Unuia-Născut Fiului tău,
Fiul Tatălui Celui fără de moarte și nevăzut,
scaune în chipul focului,
decât cele îngerești închipuite
preaslăvită, preacurată,
preaneprihănită, prealăudată,
prea cu totul nestricată, preafericită,
preanestricată, preacinstită,
preaslăvită întru totul binecuvântată,
preapomenită, preadorită,
fecioară cu sufletul, și cu trupul și cu mintea,
jilțul Împăratului Celui ce este pe heruvimi,

ușa cerească, prin care de pe pământ la ceruri alergăm,
 Mireasă a lui Dumnezeu,
 prin care cu Dânsul ne-am împăcat,
 minune neînțeleasă, auzire netâlcuită,
 arătare a dumnezeieștii Taine, celei ascunse,
 împăciuitoare cu totul nebiruită,
 sprijin tare, izvor de viață primitor,
 noian neîmpușinat și nedeșertat
 al dumnezeieștilor și negrăitelor daruri și hărăziri,
 înălțime decât cereștile puteri mai înaltă,
 adânc necercetat al înțelegerilor celor ascunse,
 slava și cinstea cea de obște a firii,
 dăruirea tuturor bunătăților,
 cea care ești, după Sfânta Treime, Stăpână a tuturor,
 și, după Mântuitorul mijlocitoare a toată lumea,
 căruța Soarelui celui gândit, a Luminii celei adevărate,
 care luminează pe tot omul care vine în lume,
 cea care porți pe Acela Care toate le poartă
 cu cuvântul gurii Lui,
 îmbrăcăminte cea neîntinată
 a Celui ce Se îmbracă cu lumina ca și cu o haină,
 podul a toată lumea,
 care la Cerul cel mai presus de lume ne sui,
 cea mai înaltă și mai praslăvită decât heruvimii,
 și decât serafimii fără de asemănare,
 strălucirea ingerilor, mântuirea oamenilor,
 ceea care la cer ne sui pe noi,
 Maica și Roaba Stelei celei neapuse,
 raza Zilei celei adevărate și tainice,
 adâncul necurmatei iubiri de oameni a lui Dumnezeu,
 carul cel dumnezeiesc și mult numit,
 întărirea și sprijinirea preatare
 a credinței celei adevărate,
 locul cel preadesfătat al Celui neîncăput,
 viața cea adevărată, care pe Rodul vieții L-ai purtat,

măslinul cel prea roditor
 care sufletele creștinilor le veselești,
 acoperământul a toată lumea,
 ușa cinstitei taine, celei mai presus de minte,
 împlinirea darurilor temeinice,
 pe care cu vrednicie le porți,
 ca cea care ești a doua după Dumnezeuzeire.

Fulger care faci să strălucească sufletele credincioșilor,
 împăcarea păcătoșilor, întemeierea celor așezați,
 chemarea înapoi a celor ce cad, deșteptarea trândavilor,
 virtutea celor ce bine sporesc,
 unirea la un gând a Bisericiiilor,
 buna norocire a oștilor, hărăzirea tuturor bunătăților,
 buna așezare a cetăților, pacea lumii,
 Răbdarea pustnicilor, bărbăția pătimitorilor,
 comoara vieții celei nestricăcioase,
 nor care aduci ploaia cerească celor de pe pământ,
 scară pe care îngerii cei cerești către noi au coborât,
 limanul celor înviforați, bucuria celor necăjiți,
 folositoarea celor nedreptățiți,
 ajutorul celor neajutorați, întărirea celor neputincioși,
 sprijinirea celor obosiți, toiag al orbilor
 povățuitoarea cea mântuitoare a celor din nevoi,
 chivot sfânt
 prin care de potopul păcatului ne-am mântuit,
 rug nears
 pe care te-a văzut de Dumnezeu văzătorul Moise,
 cădelniță de aur
 în care Dumnezeu Cuvântul a fost aprins
 și a umplut lumea de bună mireasmă
 și visurile neascultării de tot le-a ars,
 tablă de Dumnezeu scrisă, sfeșnic cu șapte lumini,
 a cărui strălucire a covârșit razele soarelui,
 cort sfânt care pe Basileul cel duhovnicesc L-ai născut,

căruța cea împărătească, năstrapă de mană primitoare,
 grădină încuiată, izvor pecetluit
 ale cărui ape curate și limpezi adapă lumea,
 toiag al lui Aaron, cel cu sfințenie odrăslit,
 lână de rouă purtătoare a lui Ghedeon,
 carte de Dumnezeu scrisă,
 prin care zapisul lui Adam a fost rupt,
 munte al lui Dumnezeu, muntele cel sfânt
 în care Dumnezeu a binevoit să locuiască,
 rădăcină sfântă a lui Iesei,
 cetate a lui Dumnezeu, vestită de David,
 dezlegarea întristării, izbăvirea robiei,
 îndumnezeirea muritorilor,
 cea prea frumoasă cu firea și cu totul neprihănită,
 cea care din libanul fecioriei sui
 și lumea ai umplut-o de bună mireasma mirului,
 a cărui dulceață curgând pe lemnul cel amar, l-a îndulcit,
 cea care în chip înfricoșat
 ai încăput toată ființa Dumnezeirii,
 dăruirea cea mai înaltă decât toată cinstea
 și podoaba cea preacinstită a tuturor bunătăților,
 pat al lui Solomon,
 pe care te înconjoară șaiszeci de puternici,
 adică glasurile Scripturii celei de Dumnezeu insuflate,
 loc de lumină încăpător,
 din care razele mântuirii au strălucit lumii,
 ușă a lui Iezechiel care caută spre răsărit,
 mărirea înfricoșatei economii,
 sălășluirea cea frumoasă
 a dumnezeieștii împreună-pogorâri,
 împăcătoarea lumii, curățitoarea noastră,
 adăpostirea darului celui prea dorit
 al tuturor bunătăților,
 clește de văpaie purtător care aduci rod preafrumos
 și preadulce măr cu bun miros,

trandafir dulce mirositor,
 floare neveștejită, crin preaalb,
 carte pecetluită, pe care nimeni nu poate s-o citească,
 chipul cel nescris al fecioriei,
 vederea proorocilor cea cinstită,
 porfira cea de Dumnezeu țesută,
 împlinirea cea preavădită a toată proorocia,
 gura netăcută a Apostolilor,
 îndrăznire nebiruită a purtătorilor de chinuri,
 întărirea împăraților, lauda preoților,
 iertarea greșelilor, înduplecarea dreptului judecător,
 scularea celor căzuți, dorirea lumii,
 zidirea a doua oară a sufletului și trupului meu,
 mântuirea mea, mângâierea mea, răcorirea mea,
 dulceața mea, scăparea mea,
 acoperământul, tăria, veselia, îndulcirea,
 zidul, adăpostirea, îngrădirea cea tare,
 arma, sprijinirea, slava, ocrotitoarea,
 mijlocitoarea, alinarea, cercetarea,
 fala, pacea, cântarea, bucuria,
 binecuvântarea, ancora, indestularea,
 roua, incuviințarea cea cinstită, sfințenia,
 mărirea , izbăvirea, mângâierea scârbelor mele,
 luminarea și sfințenia sufletului meu,
 izbăvirea de păcatele mele,
 îndulcirea și îmbunarea de la Dumnezeu
 a sufletului meu,
 picătură care izvorăști pe Dumnezeu
 în inima mea cea uscată,
 făclia cea prea strălucită a sufletului meu celui întunecat,
 îmbrăcarea goliciunii mele
 încetarea suspinurilor, prefacerea primejdiilor,
 înfrânarea, curățenia, bărbăția,
 întreaga înțelepciune, podoaba faptelor bune,
 slobozenia mea, limanul, comoara,

neguțătoria cea cu adevărat veșnică,
 statornica pocăință, înălțarea, buna sănătate,
 frumusețea, tăria, buna sfătuire, priceperea, bucuria,
 domnia mea, veselia mea, strălucirea mea,
 către Dumnezeuul meu neadormită și cinstită
 folositoare și înainte-stătătoare,

Vezi credința mea și dorirea mea cea după Dumnezeu,
 și ca una ce ai milostivire și putere,
 ca o Maică a lui Dumnezeu, Cel singur bun și milostiv,
 primește sufletul meu cel preaticălos!
 Prin mijlocirea și sprijinul tău,
 învrednicește-l părții de-a dreapta
 a Unuia-Născut Fiului tău
 și odihnei aleșilor și sfinților Lui!

Nu am alt ajutor afară de tine, nici alt sprijin.
 Spre tine nădăjduiesc, să nu rămân deșert!
 Întru tine mă laud,
 să nu-ți întorci fața ta de la mine,
 nevrednicul robul tău,
 pentru păcatele și fărădelegile mele!
 Căci ai voire și putere
 ca cea care pe unul din Treime, negrăit L-ai născut.
 Ai cu ce să-L pleci.
 Ai cu ce să-L îndupleci.
 Ai mâinile cu care negrăit L-ai purtat.
 Ai sânul cu care L-ai alăptat.
 Adu-I aminte de scutece și de creșterea cea din pruncie,
 Amestecă-le pe ale tale pe ale Acestuia,
 cu crucea, sângele, rănille,
 prin care ne-am mântuit, prin care ne-am proslăvit.

Deci, să nu-ți întorci ocrotirea ta de la mine,
 ci ajută-mi și acoperă-mă,

și fii lângă mine întotdeauna,
 căci îndatorat îl ai pe Dânsul Care a zis:
 "cinstește pe tatăl tău și pe mama ta!"
 Și cu mult mai vârtos Acela Care Însuși
 a vrut a Se număra printre robi,
 va păzi darul și porunca Sa către tine,
 cea care l-ai slujit Lui la naștere spre izbăvire.
 De aceea, Se și bucură de rugăciunile tale,
 Ca pe a Sa socotește slăvirea ta,
 și dator Se simte să împlinească cererile tale,
 numai să nu mă treci cu vederea pe mine cel nevrednic,
 nici, cerând eu, faptele mele necuviincioase
 să curme mila ta cea nemăsurată.

Născătoare de Dumnezeu, numele meu cel preadorit,
 nici un semn de biruință
 nu este mai mare decât ajutorul tău.
 Căci tu ai șters toată lacrima
 de pe toată fața pământului.
 Tu zidirea ai umplut-o de tot felul de faceri de bine,
 pe cele cerești le-ai veselit,
 pe cele pământești le-ai mântuit,
 zidirea ai împăcat-o,
 pe Ziditorul ni L-ai făcut milostiv,
 pe îngeri i-ai plecat, pe oameni i-ai înălțat,
 ai mijlocit între cele de sus și cele de jos,
 toate le-ai prefăcut și le-ai schimbat preabine
 în ce-i mai bun.

Prin tine deținem
 semnele cele nemincinoase ale învierii noastre.
 Prin tine Împărăția cea cerească
 nădăjduim să o dobândim.
 Pe tine ajutoare spre mântuire te-am câștigat,
 Pe tine mulțimea creștinilor te are zid prea tare.

Încuietorile raiului le-ai deschis.
 Ne-ai făcut a călători la ceruri.
 Cu Fiul tău și Dumnezeu ne-ai împrietenit.

Prin tine singură, preacurată,
 toată slava, cinstea și sfințenia,
 de la Adam cel dintâi și până la sfârșitul veacului,
 Apostolilor, proorocilor, ucenicilor, Dreptilor,
 și celor smeriți cu inima,
 s-a făcut și se face și se va face.
 Și de tine se bucură, cea care ești cu dar dăruită,
 toată zidirea.
 Și eu pe tine mă bizuiesc,
 pe tine cea care, cu adevărat, ai născut după trup
 pe Dumnezeu adevărat,
 Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea,
 împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte,
 și cu Preasfântul și bunul
 și de viață făcătorul Lui Duh,
 acum și pururea și în vecii vecilor.
 Amin.

Rugăciunea a cincea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Întru tine, înainte-stătătoare și ocrotitoare
și mijlocitoare către Dumnezeu,
Cel ce S-a născut din tine,
întru tine tot neamul omenesc s-a fericit,
ocrotirea ta stă asupra-i,
numai pe tine te are scăpare și sprijin,
ca una ce ai îndrăzneală către Dânsul.
Iată, și eu vin la tine cu suflet fierbinte,
necutezând a îndrăzni către Fiul tău.,
Mă rog să dobândesc mântuire
prin mijlocirea ta către Dânsul.
Să nu mă treci cu vederea pe mine, robul tău!
După Dumnezeu, spre tine mi-am pus toată nădejdea.

Să nu mă lipsești de iubirea ta pe mine,
cel cu totul în primejdie
și încercat cu prea mari chinuri.
ci, milostivă Maică a milostivului Dumnezeu,
miluiește pe robul tău,

și izbăvește-mă de știința ce mă mustră pe mine,
 și viforul gândurilor domolește-l,
 și cuptorul dezmierdărilor stinge-l,
 și văpaia trupului potolește-o,
 și dorul meu către Fiul tău și Dumnezeuul meu aprinde-o,
 și dă temei tuturor simțirilor mele.
 Nu da nici o intrare poftelor celor necuvioase.
 Mă rog să mi se dea vreme pentru pocăință.
 Să nu mă taie pe mine fără de roadă secera morții
 și așa să fiu dat focului.
 Făclia cea stinsă a sufletului meu aprinde-o,
 negura scârbelor mele risipește-o
 ceata poftelor mele pătimase cu sosirea ta gonește-o,
 că mult poate rugăciunea Maicii
 către Fiul Cel cu ușurință de-mpăcat.

Dă-mi lumină de pocăință,
 du-mă către ziua umilinței,
 învrednicește-mă să petrec restul zilelor vieții mele
 după bună-plăcerea iubitorului de oameni Dumnezeu.
 Până voi fi în mult dureroasa această viață,
 Păzește-mă, acoperă-mă, străjuiește-mă.
 înnoată cu mine atunci când înnot.
 Călătorește cu mine atunci când călătoresc.
 Acoperă-mă când dorm,
 toate căile mele îndreptează-le.
 Și când mă voi duce din trup, stai lângă mine,
 Iubitoare de bine, Stăpână,
 alină-mi acea nesuferită suferință a trecerii la Domnul,
 ușurează durerea mea,
 povățuiește ticălosul meu suflet către veșnicele locașuri,
 ca să nu mă întâmpine pe mine vreo putere întunecată
 și-n adâncul iadului să mă tragă.
 Milolstiv să-L văd pe Judecătorul.

Cu blândețe căutând el către mine,
să mă izbăvesc de văpaia cea veșnică.

Prin tine mireasă a lui Dumnezeu,
să mă desfăt de Treimea raiului,
Împărăția cerurilor să o dobândesc,
prin tine singurul sprijin al neamului omenesc,
cea care ai îndreptat căderea strămoașei,
ocrotitoarea păcătoșilor, mângâierea celor mâhniți,
răcorirea celor necăjiți.

De tine fiind păzit,
totdeauna să te măresc și să te fericesc.
Pe tine te fericesc toate neamurile,
Fecioară, Stăpână de Dumnezeu Născătoare,
Nădejdea tuturor creștinilor.

Gonește de la mine, smeritul și prea ticălosul tău rob,
trândăvia, uitarea, neștiința, lenevirea,
slava deșartă, preacurvia, sodomia, lăcomia pântecelui
și toate gândurile rele și urâte și stricate,
din inima mea cea ticăloasă și zbuciumată
și din mintea mea ce întunecată.

Din toate faptele mele cele rele solobozește-mă.

Stinge-mi cu totul văpaia patimilor,
că sunt neputincios și ticălos.

Preaproslăvită ești tu între toți pământeni.

Mulțumesc ție, Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
și te măresc și te slăvesc pe tine,
că mi-ai dat a ajunge la sfârșitul zilei,
și la noaptea aceasta,
în care mă rog solirii tale bine primite,
Preacurată, dă-mi iertare nebăgării de seamă și lenevirii,
care m-au biruit până acum,
cu rugăciunile tale umple-mă de sârguință,

ca necurmat să mă îndeletnicesc
 cu laudele tale cele dumnezeiești,
 și cu cele ale Iubitorului de oameni,
 Fiului și Dumnezeuului tău,
 căci m-am izbăvit și mă izbăvesc
 de toate felurile de boale, de relele întâmplări,
 de necazuri și de primejdii sufletești și trupești.

La tine cad eu ticălosul,
 și fierbinte strig cântare de mulțumire,
 eu robul tău, pe care l-ai miluit,
 ca cea ce ești Maică a iubitorului de oameni Dumnezeu.
 Bucură-te, prea Curată, cea care ești cu dar dăruită.
 Bucură-te preaneîntinată maică, Fecioară Doamnă,
 Bucură-te Fecioară, slava oamenilor,
 Bucură-te plinirea tuturor Proorocilor.
 Bucură-te săvârșirea adunărilor Domnului.
 Bucură-te pecetea așezământului Lui.
 Bucură-te împlinirea sfaturilor Lui.
 Bucură-te arătarea tainelor Lui.
 Bucură-te smulgerea celor ce rău huleau.
 Bucură-te strângerea celor ce de mult erau despărțiți.
 Bucură-te întărirea celor împilați.
 Bucură-te raza celor ce șed în întuneric.
 Bucură-te înnoirea celor învechiți.
 Bucură-te curățirea celor rătăciți care au fost dezlegați.
 Bucură-te lumina povățuitoare a celor rătăciți.
 Bucură-te limanul și acoperământul celor ce înnoată.
 Bucură-te înainte-stătătoarea și zidul celor din nevoi.
 Bucură-te mântuire cu bun temei a credincioșilor.
 Bucură-te darul cel prea nou și dumnezeiesc.
 Bucură-te Stăpâna tuturor pământurilor.
 Bucură-te bucuria și lauda îngerilor.
 Bucură-te cea mai înaltă decât toate zidirile.
 Bucură-te ceea ce ești Maică și roabă a lui Dumnezeu.

Bucură-te întru-totul binecuvântată în vecii vecilor.
 Bucură-te pom cu bună umbră, Fecioară Doamnă,
 dintru care toți culegem roade:
 cei ce le mănâncă se bucură și nu mor.
 Bucură-te Mariam, Maică Fecioară, Maică Mireasă.
 Bucură-te frumusețea podoabei celei femeiești.
 Bucură-te fiica cea înfrumusețată a lui David,
 Bucură-te masa darurilor celor tainice.
 Bucură-te biruința Împăraților și Dumnezeului meu.
 Bucură-te fala Patriarhilor și a purtătorilor de chinuri.
 Bucură-te zidul celor ce te cheamă pe tine.
 Bucură-te apărare și acoperământ tare.
 Bucură-te scaun prea fără de prihană al lui Dumnezeu.
 Bucură-te singură Maică luminată a lui Dumnezeu.
 Bucură-te pat preasfânt al lui Solomon.
 Bucură-te ceea ce ești mai cinstită
 decât mințile cele nematerialnice.
 Bucură-te dezlegarea păcatelor mele.
 Bucură-te stăpâna neamului lui Adam.
 Bucură-te sabie asupra răilor draci.
 Bucură-te păzitoarea bunătăților celor nepovestite.
 Bucură-te dare preaindestulată a înțelepciunii.
 Bucură-te mângâierea celor din primejdii
 Bucură-te sprijinirea bogată a săracilor.
 Bucură-te dăruitoarea tuturor bunătăților celor veșnice.

Tu ești singura Stăpână,
 povățuitoarea mea de la Dumnezeu,
 dumnezeiască rouă a arșiței celei din mine,
 picătură de Dumnezeu izvorătoare a inimii mele uscate,
 izvorătoare de a doua
 a izvorului lacrimilor celor uscate,
 spre curățirea fărădelegilor mele,
 făclia cea prea strălucită a sufletului meu întunecat,
 Îndreptarea călătoriilor mele,

puterea neputinței, îmbrăcarea goliciunii,
 bogăția sărăciei, tămăduirea rănilor nevindecate,
 ridicarea lacrimilor, încetarea suspinelor,
 ușurarea primejdiilor, dezlegarea legăturilor.
 Auzi rugăciunile mele,
 milostivește-te spre suspinele mele,
 primește tânguiriile mele,
 miluiește-mă și pleacă-te spre lacrimile mele,
 milostivește-te spre mine
 ca o Maică a iubitorului de oameni Dumnezeu.
 Caută și pleacă-te către rugăciunea mea,
 umple-mi dorirea mea cea însetată,
 cercetează-mă pe mine, cel ce zac trupește și sufletește,
 izbăvește-mă de spaima care mă tiranizează
 și cumplit mă luptă mereu, ziua și noaptea,
 și îmi omoară ticălosul meu suflet.
 Izbăvește-mă de săgețile lui veliar
 și de vrăjmașii văzuți și nevăzuți,
 umple-mă de dumnezeiasca dulceață,
 îndată părtaș, mă arată al Cuvioșilor și Dreptilor
 cu bună mijlocirea ta cea către Dumnezeu.
 Împreunează-mă cu robii tăi și cu slujitorii tăi
 în pământul celor blânzi, în Corturile cele cerești,
 În latura celor vii, întru desfătarea Sfinților.
 Învrednicește-mă pe mine,
 dorirea tuturor, bucuria tuturor, dulceața tuturor,
 ca împreună să mă veselesc cu dâșșii.

Mă rog ție întru bucuria cu adevărat nestricăcioasă
 a Fiului Celui ce S-a născut din tine, a Împăratului,
 mă rog ție și pentru camera cea de mire,
 și pentru Împărăția cea nemărginită.
 Așa, Stăpână, scăparea mea, viața și sprijinul meu,
 arma și fala mea, nădejdea și tăria mea,
 dă-mi ca împreună cu dâșșii să mă îndulcesc

de nepovestitele și neajunsele daruri
și vistierii ale Fiului tău,
întru petrecerea cea cerească.

Tu ai și puterea împreună alergătoare cu voința,
ca o Maică a Celui Preaînalt.
Pentru aceasta îndrăznesc, Doamna mea,
Să cred că nu voi fi lipsit în așteptarea mea.
Ci să dobândesc ceea ce aștept, Mireasă dumnezeiască,
cea care ești așteptarea tuturor
care mai presus de cuvânt ai născut
pe Domnul nostru Iisus Hristos,
Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea,
în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a șasea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Născătoarea Luminii celei neînserate,
mă rog, ia aminte la mine,
cela ce-ți vestesc și mă mărturisesc,
căci m-am innoroit, m-am întinat
și întunecat m-am făcut eu, ticălosul.
Pământul l-am pângărit, vai mie, ticălosul,
cu multele mele păcate, Stăpână.
Pentru aceasta strig acum asupra mea, suspinând,
către Judecătorul cel nemitarnic,
Care va aduce, vai mie, martori
cerul cu stelele și soarele.

Furtuna gândurilor mele
mă cufundă în deznădăjduire.
Sufletul meu cu cutremur este ținut,
așteptând să scape de osândă.
Născătoare de Dumnezeu,
toată nădejdea mea spre tine o pun, eu desfrânatul.

Vezi cum fața robului tău de toată rușinea s-a umplut.

Măcar tu roagă neîncetat pe Acela pe Care L-ai născut,
să mă miluiască și pe mine, nevrednicul.

Dezleagă-mi tu singură legăturile cele nedelegate,
tu cea care pe Izbăvitorul L-ai născut lumii.

Pe mine, cel ce m-am înnegrit
și întuneric m-am făcut,
cu lacrimile pocăinței albește-mă.

Pe mine cel omorât de multă trândăvie,
ceea ce ai născut viața, înviază-mă.

Pe mine, cel ce m-am înstrăinat de Dumnezeu
și de Sfinții Arhangheli,
întoarce-mă la Dânsii, Născătoare de Dumnezeu.

E cu adevărat o minune înfricoșată,
cum de a răbdat păcatele mele Domnul,
cum de nu m-a pogorât deodată în fundul iadului,
de viu, pe mine ticălosul,
cum de nu a trimis de sus toiag sau sabie
să mă lovească?

Tu cu adevărat mi-ai dăruit viața cu rugăciunile, Stăpână,
căutând pocăința mea,
pe care însăși dăruiește-o mie, robului tău,
cea care ești prea bună,
căci tu mi-ești zid și liman și întărire.
Strălucește-mi mie lumina dumnezeieștii tale fețe,
ca în miezul nopții cântare de laudă să-ți aduc.
Dăruiește-mi umilința, Stăpână,
suspînări adevărate și lacrimi.
spală întinăciunile mele cele sufletești,
dăruiește-mi iertare desăvârșită,
ca una care ești om de Dumnezeu purtător,
și pe Dumnezeu purtător de om L-ai născut.

Să te văd pe tine în miezul nopții,

cu ochii minții, Prea Curată,
și mă voi bucura.

O tăria mea, o nădejde ce nu poate fi rușinată,
o, viață și lumină dulce a robului tău,
primește rugăciunea aceasta,
care se aduce ție din limbă spurcată
și din gură întinată.
Acum noaptea să se facă zi de mântuire robului tău,
Mireasă dumnezeiască.
Bucură-se acum, Stăpână,
îngerii și sufletele dreptilor de mine,
ca eu cu mulțumită să slăvesc preasfânt numele tău,
bucurându-mă.
Știu că tu, Prealăudată, poți către Dumnezeu,
pe care L-ai născut, toate câte le voiești.

O, Treime, închinarea Ție se cuvine.
O, Maică a lui Dumnezeu,
mai presus de toată mintea și cuvântul,
o, Fecioară care ești mai înaltă, fără asemănare,
decât toată fecioria,
cea care și mai înainte de dumnezeiasca naștere
ai fost fecioară mai presus de toate fecioarele,
și întru însăși naștere, și după ce ai născut,
aceeași ai rămas,
cea prin care firea oamenilor care au căzut de demult
și departe de la Dumnezeu s-au sălășluit,
prin socotelile negrăitei iubiri de oameni
și ale neasemănatei împreună pogorări,
s-au unit cu fericita și dumnezeiasca fire,
nicidecum suferind ipostasul
schimbare sau amestecare sau strămutare.
Și, după înfricoșata unire și împăcare,
prin pizma celui rău

și prin deșertăciunea minții noastre,
din cuviință căzând iarăși, ne chemăm înapoi,
și pe Fiul Tău și Dumnezeu Îl aflăm milostiv către noi,
pentru mijlocirile tale neostenite către Dânsul.

Stăpână, rogu-mă și ție, cea milostivă
și iubitoare de oameni, Maica Milostivului,
și iubitorului de oameni Dumnezeu mă plec,
Să-mi adauge mie celui ce mă rog,
în ceasul acesta, mai mult decât altădată,
Acoperământul sprijinului tău.
Că fiind eu cu totul necurăție și nori ai păcatelor
și locaș al tuturor patimilor stricătoare de suflet,
și de preacuratele și înfricoșătoarele Taine
ale Fiului tău și Dumnezeu voind să mă apropii,
sunt îngrijorat și de cutremur sunt ținut,
căutând la mulțimea păcatelor mele.

Căci pe care din simțirile mele n-am întinat-o,
eu ticălosul?

Care sânguință satanică cu fățarie și cu voire
și cu covârșire n-am lucrat-o?

Cu ce gânduri necuvioase și cu ce expresii deșarte
nu m-am stricat?

Care chip de robie n-a stăpânit desăvârșit mintea mea?

Nu numai că întru patimi ticăloșește am căzut,
ci ca un rob mi-am prins mintea,
ici și colo lăsându-mă purtat de ele.

Între ele sunt acelea care-mi vin
prin neînfrânarea simțirilor,
din fapte străine sau din împreună petreceri,
acelea care au venit din auz
sau pe care le-am văzut,

peste mine am grămădit idolii răi,
Acestea toate îmi răspândesc mintea,
mai sunt și cele ce încă de nimeni nu s-au făcut,

nici nu se vor face,
 nici au fost auzite vreodată.
 Se învoiește pătimașa și putreda
 și copilăresc-cugetătoarea mea minte
 cu ziditorul răutății,
 și cu aceste închipuiri de păcate
 vremea ticăloasei mele vieți am cheltuit-o.,
 Întru atâtea și întru acest fel de răutăți,
 eu, nenorocitul, ținut fiind,
 către unele mai presus de fire și prea dumnezeiești,
 către care cu adevărat și îngerii doresc să privească,
 mi-am propus să mă apropii, o, Stăpână.
 Mă tem ca nu cumva ca un nevrednic,
 precum acela care nu a fost îmbrăcat cu haină de nuntă,
 după ce mâinile și picioarele îmi vor fi legate,
 să fiu aruncat în întuneric în loc de lumină.,
 Și în loc de împărtășirea dumnezeiescului har,
 să capăt osânda locuinței întunericului
 cea potrivnică mie.

Dar ce să fac?
 Cu nevrednicie împărtășindu-mă
 din preainfricoșatele Taine,
 mă aștept să mă supun unor pedepse grele.
 Neîmpărtășit de acestea de multe ori rămân,
 și multă nevrednicie înainte punând-o,
 în adâncul relelor căzând, defaim.
 De aceleași chinuri, dacă nu și mai mari,
 vinovat mă fac.,
 Deci, strâmte îmi sunt lucrurile
 dinspre amândouă părțile.
 Pentru aceea către tine alerg,
 ajutorul cu totul nebiruit și preatare cu adevărat.
 Milostivește-te dar, Preacurată Stăpână, asupra mea.
 Și folosind îndrăzneala cea de Maică

către Fiul Tău și Dumnezeu,
 cere-mi lăsarea greșelilor celor strămoșești,
 și mai vârtos, cu adevărat, nu lăsa să fiu mistuit
 în focul cel arzător și luminător
 al făcătoarelor de viață Taine,
 ca una ce ai voința cu puterea împreună-alergătoare,
 mai presus de fire.

Și mă învrednicește să mă curățesc
 și să mă luminez prin împărtășirea acestora.
 Și cealaltă vreme a vieții mele cu pocăință,
 cu curăție, cu smerenie, povățuiește-mă să o trec,
 în ceea ce privește lucrurile, cuvintele, gândurile
 și toate mișcările sufletului și ale trupului.

De-a pururea lângă mine fii de față,
 Îndreptându-mă, ocrotindu-mă, povățuindu-mă,
 puterile cele potrivnice oprindu-le și gonindu-le,
 ca pe un rob, deși netrebnic, al bunătății tale,
 în tot chipul grijindu-mă și păzindu-mă.

Așa, Stăpână preabinecuvântată,
 să nu întorci deșarte
 nevrednicile și prea ticăloasele mele rugăciuni,
 ci și în viața aceasta, de aici,
 și la ieșirea ticălosului meu suflet,
 și întru înfricoșata și nemitarnică Judecată,
 fii lângă mine, apărându-mă,
 de toate cele potrivnice izbăvindu-mă.

Cu darul tău mă mântuiește,
 ca să te binecuvântez și să te slăvesc.
 Cu strălucirile tale mă luminează,
 ca să dăm lauda, slava, închinăciunea
 Preabunei și Atotlucrătoarei și Fericitei Treimi,
 în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciunea a șaptea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Stăpână prealăudată și preabună,
izvorul milei, adâncul iubirii de oameni,
apa cea vie, cea care iei partea păcătoșilor,
limanul celor înviforați,
cea care fără de sămânță
pe Dumnezeu L-ai primit în pântec
și te-ai învrednicit a te face Maica Lui.
Vița cea adevărată, năstrupa cea de mană primitoare,
îndreptarea celor ce cad,
scăparea tuturor și viața a toată lumea,
Să nu te îngreșezi de mine, păcătosul și înverșunatul,
cel spurcat și cel iubitor de curvie,
cel iubitor de tulburare,
cel lenevos cu socoteala, cu fapta, cu voirea,
care toată viața curvind mi-am cheltuit-o.
Ci, ca o Maică a lui Dumnezeu,
iubitoare de oameni și milostivă,
ia-mi-o înainte și primește rugăciunea mea,
pe care ți-o aduc din întinatele mele buze,

fă-mi-L milostiv pe Judecătorul
 cu bineprimitele și preabunele tale rugăciuni
 de adevărată și preacurată Maică a lui Dumnezeu.
 Deschide-mi îndurările
 Preaiubitorului de milostivire, ale Fiului tău.
 Roagă-te să treacă cu vederea greșelile mele.

Îndreptează gândul meu către pocăință
 și lucrător iscusit al poruncilor Lui, arată-mă.
 Să nu mă lași pe mine să fiu câștigul sau mâncarea
 satanei, cel de suflete stricător.
 Cu mijlocirea ta, înnoiește-mă pe mine,
 care de-acum cu multe păcate m-am învechit.
 Viața mea zdrențăroasă îndreptează-o.
 Pe tine preabună mijlocitoare avându-te,
 fără prihană înaintea Judecătorului să stau
 și de chinurile cele înfricoșătoare să scap.
 Să o și dobândesc, roagă-L pe Făcătorul meu,
 cea care ești fără prihană.
 Căci Lui I se cuvine slava, cinstea și închinăciunea,
 în veci. Amin.

Fecioară, Stăpână, Maica Domnului Iisus Hristos,
 știu că necurat sunt și pângărit,
 și spurcat, și nevrednic,
 că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
 înmulțindu-se mai mult decât nisipul mării.
 Împuțitu-s-au și au putrezit rănilor sufletului meu
 datorită multelor mele răutăți.
 Vin la tine pocăindu-mă
 și cad înaintea ta
 și îmi mărturisesc toate păcatele mele cele grele.
 Pe tine Maica lui Dumnezeu de multe ori te-am mâniat,
 întinându-mă cu necurățiile mele.
 Miluiește-mă ceea ce pe toți îi miluiești,

cu iubirea ta de oameni.

Iartă-mă și să nu mă lipsești de iubirea ta, Stăpână,
Nici să-ți întorci fața ta de la mine,

și să mă întorc deșert, vai mie, vai mie, de la tine.

Nu, Stăpâna mea,

să nu se bucure de mine vrăjmașii mei
pentru aceasta, vai mie, vai mie!

Deșteaptă-mi gândul spre pocăință,
povățuiește-mă pe calea mântuirii,
pe care aflând-o și călătorind pe ea,
să te am pe tine împreună-călătoare.

Cu povățuirea ta mă voi mântui.

Așa, Stăpână, Maica iubitorului de oameni Dumnezeu,

Dă-mi inimă zdrobită și smerită,

umple ochii mei de lacrimi duhovnicești,

luminează-i cu lumina solirilor tale

ca să nu adorm întru moarte.

Stropește-mă cu isopul milei tale și mă curățește.

Spală-mă cu darul tău în lacrimile mele

și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Așa, Maica Domnului meu Iisus Hristos,

primește-mi această ticăloasă mărturisire și rugăciune,
ocârmuiește mintea mea,

și cealaltă vreme a vieții mele

nesmintită, întru pocăință o păzește.

și în vremea ieșirii din trup a smeritului meu suflet,

când în poartă voi grăi vrăjmașilor mei, vai mie,

arată-mi-te atunci, Stăpână, cu ochiul tău cel milostiv

și slobozește-mă de la marii cercetători

și de la întrebători,

și de la cumpliții strângători de dăjdii

ai Stăpânitorului veacului acestuia.

Fii mie ajutătoare

și pierde, atunci, toate zapisele păcatelor mele

și mă du fără să fiu rușinat, du-mă mântuit
 la Divanul de judecată al Fiului tău,
 și al Tatălui celui fără de început,
 și al Preasfântului Duh,
 al Uneia și Începătoarei de lumină și de o ființă
 Treimi, Iubitoare de bine,
 Maica Iubitorului de oameni și milostivului Dumnezeu,
 cea milostivă și bună înduplecătoare
 a Celui bun și milostiv,
 Fecioară, Stăpână, pleacă urechea ta
 și mă auzi din înălțimea slavei tale.
 Graiurile mele auzi-le, preacurată.
 Înțelege strigarea mea cea din adânc.
 Ia aminte la glasurile cererii mele dureroase.
 Ajutătoarea mea,
 ceea ce mi-ai dăruit viață cu mijlocirea ta,
 dă-mi cuvânt spre deschiderea gurii mele,
 ca să vestesc măririle tale,
 mai înainte de a mă duce din această lume.
 Acolo, după ce mă voi duce de aici
 și după ce voi fi încuiat în temnița cea amară,
 nu va mai fi cu putință să mă mărturisesc.

Greșit-am, preacurată, greșit-am,
 fărădelegile mele le cunosc
 și păcatul meu înaintea mea este totdeauna.
 Caută spre această din urmă rugăciune a mea
 spre mărturisirea robului tău.
 Dă-mi mie izvoare de lacrimi pline de durere,
 care să se facă scaldătoare curățitoare
 a întinatului meu suflet.
 Spală-mi tina păcatelor mele.
 Sădește întru inima mea cea de piatră
 sfânta frică de Fiul și Dumnezeul tău,
 să intre ea întru cele din lăuntru ale mele,

prin ea mă voi chinui să nasc din durerosul meu
suflet, lacrimi curățitoare,
și se va naște în mine duh mântuitor.

Norule al Soarelui celui prea luminos,
strălucește lumina gândită peste mine întunecatul
și peste mintea mea cea întinată.
Desfă și gonește negura cea groasă
a gândurilor mele cele necurmate,
ca întru alinare și întru veselia
luminii, strălucirii și cercetării tale,
să îți jertfesc jertfa întreagă și primită,
pe care am făgăduit-o Fiului tău și Dumnezeuului meu,
Care nu a venit să cheme pe drepti la pocăință,
ci pe păcătoși.
Prin mijlocirea ta,
și pe mine nevrednicul să mă primească.

Mulți sunt cei ce au păcătuit din veac,
preabună Stăpână,
mulți cei ce au căzut, mulți cei ce s-au întăritat
și nu au păzit poruncile Fiului tău,
dar nu este niciunul pe care să-l fi covârșit ca pe mine
mulțimea fărădelegilor făcute întru cunoștință,
deși tot Așezământul cel Vechi și cel Nou
faptele bune ale dreptilor le-a trâmbițat
și necuvioasele lucrări și fapte
ale păcătoșilor și ale celor fărădelege
le-a vădit și le-a mustrat.
Ci judecata cea din lăuntru a științei mele
mai greu decât toate se vede,
fiindcă poartă împrejur vrajba mai multor păcate,
Mai lesnicioase și mai ușoare sunt
sarcinile relelor celor din veac păcătoși,
precum și osânda celui ce a greșit întru necunoștință,

decât a celui ce a păcătuit întru cunoștință.
 Poruncă și lege a avut Adam și nu a păzit-o,
 dar el încă nu avea în față, Preacurată,
 Încercarea căderii și osândirii altuia.
 Însă eu, ticălosul, ce voi răspunde?
 Cu adevărat nimic.
 Căci ca un neînfrânat și înverșunat
 m-am sârguit a mă face rău,
 și pentru aceasta sunt fără de răspuns.
 Decât toți ticăloșii mai ticălos m-am făcut.
 Decât cei din Adam. Decât Cain. Decât Lameh.
 Decât cei ce fără de minte construiau turn.
 Decât sodomiții cei cheltuiți cu foc.
 Decât cei ce au pierit de potop în vremea lui Noe.
 Decât osândiții egipteni mai rău sunt osândit.
 Decât toți ticăloșii mai ticălos sunt eu.
 Și decât păcătoșii Noului Așezământ
 pe mine mă știu mai păcătos.

După ce m-am botezat, m-am întinat.
 După ce m-am spălat, iarăși m-am innoroit,
 Cinstit fiind cu vrednicia darului,
 eu cu necinstea păcatului m-am îmbrăcat.
 Darul cinului monahicesc l-am netrebnicit.
 Deci care cuvânt și vreme și chip, oare,
 îmi va fi de-ajuns spre curățirea acestui fel de păcate?
 Atâta este de nesuferit, Stăpână, noianul păcatelor mele.
 Una ca aceasta este năvălirea relelor mele.

Ce să mă fac? Care cale să apuc?
 Cea cerească este neumblată,
 cea pământească strâmtă,
 cea de sub pământ înfricoșătoare,
 cea din mare oprită.
 Vezi nevoie neaflată de minte,

vezi nedumerire nebiruită?

Primejdia cea silnică împuținează-o.

Deși organul cuvântului meu nu s-a deșertat,

Maica cea puternică a puternicului și viului Dumnezeu,
dă-mi mână de ajutor, mie, celui lipsit!

Minunate fă spre mine milele tale!

Deșteaptă sufletul meu, zicându-i:

"Mântuirea ta sunt eu!"

Ajutătoarea și sprijinitoarea mea ești, Preacurată.

primește cererea nevrednicului robului tău!

Cred, Preacurată, că poți să faci aceasta.

Mântuiește-mă tu, calea cea nerătăcită

a celor ce se pocăiesc.

Arată mai minunate milele tale întru mine,

care sunt decât toți mai zbuciumat și mai ticălos,

Nădejdea mea, Stăpână Născătoare de Dumnezeu.

Tu cunoști gândurile și faptele mele,

și neputința firii mele cele smerite.

Înaintea ta îmi pun sufletul meu

cel întinat cu multe păcate și cu gânduri necuvioase.

Tu vezi, Stăpâna mea, zgaibele rănilor mele

și cugetele mele cele rele.

Dăruiește-mi vindecare,

vărsând peste ele picătura milostivirii tale

celeia iubitoare de oameni.

Caută spre mine, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu,

și fă mie blând și milostiv

pe Fiul tău și Împăratul tuturor,

Care va să arate înaintea îngerilor și a oamenilor

gândurile și faptele mele cele rele.

El te primește pe tine

ca pe o Maică iubitoare de oameni,

care pentru suflet deznădăjduit mijlocești,

ca una ce ești scăpare a păcătoșilor.

Pentru aceasta te-am pus pe tine
sprijin și ajutor celor păcătoși,
Fiul și Dumnezeuul tău,
Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea,
împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte,
și cu Preasfântul și bunul
și de viață făcătorul Lui Duh,
acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a opta către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
mântuirea cea de obște a neamului creștinilor,
ca o Maică nu ai încetat
în purtarea de grijă față de noi.
Ca o iubitoare de copii și iubitoare de fii,
de-a pururea facerile de bine ni le dăruiești,
și ne mântuiești, și ne acoperi, și ne păzești,
și din primejdii ne slobozești, de ispite ne izbăvești,
de mulțimea păcatelor ne liberezi.
Iar noi, pentru acestea, îți mulțumim,
și propovăduim darurile tale,
nu ascundem facerile tale de bine,
cântăm cu mare glas minunile tale,
purtarea ta de grijă o slăvim, pronia o mărim,
Ocrotirea ta o lăudăm, milostivirea o slăvim.

Aducându-ne aminte de toate câte ni le-ai făcut,
de darurile tale cele mari
și de câte primejdii ne-am izbăvit prin tine,

ca o datorie această cântare de mulțumire îți aducem,
 deși atât de nevrednică față de facerile tale de bine.
 Ce ar putea fi, cu adevărat, vrednic de acestea?
 Cu toate acestea, cutezând noi, te rugăm să te înduri,
 să te milostivești asupra robilor tăi
 și să fii solitoare către Dumnezeu nostru,
 Care din tine S-a născut,
 ca să slăvim sfântul Lui nume,
 al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,
 acum și pururea și în veci.

Vezi, o, Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
 cu câte rele ne cuprinde pe noi
 și ne ține vicleanul și prearăul drac.
 Iată, la patimi prea multe și nepovestite
 ne îndeamnă și ne împinge pe noi.
 Deci scoală-te și să nu ne lepezi până în sfârșit.
 Pentru ce îți întorci fața ta și uiți sărăcia noastră?
 risipește pândirile celui rău și viclean,
 ucide pe cei ce ne luptă pe noi.
 Cu mijlocirea ta, încetează urgia lui Dumnezeu,
 ridicată asupra-mi pentru multele mele greșeli.
 Ca, după ce vei adăuga și pe aceasta
 la multele tale faceri de bine,
 să slăvim preasfântul nume
 al Fiului tău și Dumnezeului nostru,
 împreună cu cel al Celui fără de început al Lui Părinte,
 și cu al Preasfântului și bunului
 și de viață făcătorului Duh,
 împreună fără de început și Dumnezeu.

Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
 Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos,
 Dumnezeu nostru,
 spre tine îmi pun toată nădejdea mea

și pe tine mă bizui, ceea ce ești mai înaltă
decât toate Puterile cerești.
Păzește-mă, Preacurată, cu dumnezeiescul tău dar,
ocârmuiește-mi viața, povățuiește-o
către sfânta voia Fiului tău și Dumnezeuului nostru.

Dăruiește-mi lăsarea greșelilor.
fii mie scăpare, acoperământ și sprijin,
du-mă de mână, pornindu-mă la viața cea veșnică.
Și în ceasul morții, Stăpână, să nu mă părăsești,
ci grăbește spre ajutorul meu
și din amara tiranie a dracilor răpește-mă,
că pe lângă voire ai și putere,
ca o Maică bună a lui Hristos, Dumnezeuul nostru.
Singură Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
ești preainaltă peste tot pământul.
Și noi pe tine, Mireasă dumnezeiască,
cu credință te binecuvântăm,
cu dorire te cinstim și cu frică ție ne închinăm.
Pe tine de-a pururea te mărim, și cu cinste te fericism,
Că tu ești cinste a cinstirilor
și laudă a laudelor
și înălțime a înălțimilor.

Ci, O, Stăpână, mângâierea mea de la Dumnezeu,
rouă și răcorire a arșiții din mine,
picătura de Dumnezeu izvorătoare
a inimii mele celei uscate,
făclia cea preastrălucită a sufletului meu celui întunecat,
povățuirea nedumeririi mele, bogăția sărăciei mele,
tămăduirea nevindecatei mele răni,
ștergerea lacrimilor,
încetarea suspinelor, prefacerea primejdiilor,
Ușurarea chinurilor, dezlegarea legăturilor mele,
nădejdea mântuirii mele, auzi rugăciunile mele,

milostivește-te spre suspinurile mele,
 primește tânguirile mele.
 Milostivește-te spre mine
 ca o maică a Iubitorului de oameni Dumnezeu.
 Caută și pleacă-te spre rugăciunea mea.
 Împlinește dorirea mea cea însetată
 și împreunează-mă cu cei de un neam și împreună robi,
 în pământul celor blânzi, în corturile dreptilor,
 în ceata sfinților,
 și învrednicește-mă pe mine,
 ocrotitoarea tuturor, și bucuria tuturor,
 și dulceața de care nu te mai saturezi,
 ca împreună cu ei să mă veselesc.
 Acestea mă rog ție,
 întru bucuria aceea cu adevărat netâlcuită,
 a lui Dumnezeu și a Împăratului născut din tine.

Mă rog pentru a intra în cămara de mire cea netâlcuită,
 și întru desfătarea cea neîncetată și fără de sațiu,
 și întru neînserata și nemărginita Lui Împărăție.
 Așa, Stăpâna mea, așa, scăparea mea,
 viața și sprijinul, arma și lauda,
 nădejdea și tăria,
 dă-mi ca împreună cu sfinții să mă îndulcesc
 de nepovestitele și necuprinsele daruri ale Fiului tău,
 întru petrecerea cea cerească.
 Căci ai Stăpână, știu că ai,
 puterea împreună alergătoare cu voirea,
 ca o Maică a Celui Preaînalt.
 Pentru aceasta îndrăznesc.
 Deci să nu rămân lipsit Doamnă preacurată,
 în așteptarea mea.
 Ci, Mireasă dumnezeiască,
 ceea ce ai născut mai presus de cuvânt,
 să dobândesc Așteptarea tuturor,

pe Domnul nostru Iisus Hristos,
adevăratul Dumnezeu și stăpânul nostru,
Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea,
împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte,
și cu Preasfântul și bunul
și de viață făcătorul Lui Duh,
acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a noua către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară Stăpână, Preacurată de Dumnezeu Născătoare,
Doamna mea cea cu totul slăvită,
cea cu totul preabună,
cea mai înaltă decât Cerurile,
cea mai preacurată decât strălucirile,
decât razele, decât sclipirile soarelui,
cea mai cinstită decât heruvimii,
și, cu neasemănare, mai proslăvită
decât toate oștile cele cerești,
fala Apostolilor, propovăduirea Mucenicilor,
bucuria Cuvioșilor, strălucirea Pustnicilor,
cădelniță de aur, sfeșnic de lumină purtător,
năstrapa care ai purtat Mana cea cerească,
adsevărata ladă a Legământului,
legea cea preadumnezeiască.
O, Rugule cel cu totul nears,
locul cel desfătat,
tolagul lui Aaron care a odrăslit.
Că tolag te-ai arătat cu adevărat,

și floare ai pe Fiul tău,
 Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru,
 Dumnezeuul și Făcătorul meu.
 Tu pe Dumnezeu Cuvântul după trup L-ai născut,
 mai înainte de naștere fecioară fiind,
 și după naștere Fecioară rămânând.
 Prin tine ne-am împăcat cu Fiul tău,
 Hristos Dumnezeuul nostru.
 Tu ești ajutătoarea păcătoșilor și a celor fără de ajutor.
 Tu ești liman al celor ce sunt viscoliți.
 Tu ești mângâierea lumii.
 tu ești sprijinirea sărmanilor și izbăvirea robiților.
 Tu ești întărirea monahilor și nădejdea mirenilor.
 Tu ești răbdarea văduvelor,
 sprijinul și acoperământul lor.
 Tu ești lauda fecioarelor, cununa și veselia lor.
 Doamnă, cinstită Stăpână, Împărăteasă Doamnă,
 sub aripile tale acoperă-mă pe mine,
 păzește-mă ca să nu se laude asupra mea satana,
 ucigașul de oameni,
 și să nu se înalțe asupra-mi pângăritul meu vrăjmaș.
 Că tu, Preacurată, ești limanul meu,
 ajutătoare și ocrotitoare,
 și altă scăpare afară de tine nu cunosc, Stăpână.

Rogu-te pe tine, Stăpână, cu multe lacrimi,
 pentru păcatele cele multe ce le-am lucrat
 să nu mă lepede Fiul tău cel preadulce,
 Făcătorul și Ziditorul meu.
 Și îți cer ca să faci să vin întru Hristos,
 și să intru în curțile acelea ale sfinților,
 unde nu sunt lacrimi, nici necazuri,
 nici scârbă, nici moarte,
 nici muncă, nici strâmtorare,
 ci numai bucurie nesfârșită, desfătare a dreptilor,

și veselie neîncetată, viață care nu are sfârșit,
răsfățare și bucurie, slavă și strălucire.

Umple-mi gura de darul îndulcirii tale,
mișcă limba mea și buzele mele,
spre a te lăuda pe tine cu suflet bucuros
și cu inima osârdnică,
spre a cânta versurile de laudă îngerească,
aceea pe care Gavriil a strigat-o
către tine, Maică Fecioară.

Învrednicește-mă pe mine robul tău, Fecioară
să mă izbăvesc de patimi și de tot păcatul.
Risipește-mi tot gândul rău,
care de la diavolul, adeseori, năpădește asupra-mi,
ca să prăpăstuiască preaticălosul meu suflet
în tartarul iadului.
Izbăvește-mă Preasfânta mea din cursele lui.

Dă-mi frică de Dumnezeu, Fecioară,
dragoste și voire cuviincioasă față de Dumnezeu,
viață curățită, dragostea cea către Domnul,
împreună și către aproapele,
răbdare, smerenie, înfrânare, ajunare,
lacrimi de umilință curățitoare,
aducere aminte de înfricoșate chinuri
și întoarcerea din răutățile
pe care le-am făcut eu, ticălosul.
Din voire, precum știi, Maică Fecioară,
nu îmi este mie nădejdea de mântuire.
Mi-am stricat și mi-am netrebnicit
sufletul și trupul meu.
Din vârstă fragedă m-am făcut eu, ticălosul,
vas pângărit, netrebnic, stricat,
Cu totul am urmat lui veliar eu, ticălosul,

cu gândurile și cu lucrurile
 și cu faptele cele necuvioase.
 Până acum, o Fecioară,
 cel urâcios mă trage la voile lui.
 Vai mie, ticălosului,
 mereu mă pândește prearăul și vicleanul,
 și-mi trimite gânduri voitoare și săvârșitoare de rău,
 pe care nu pot să le sufăr.
 Obicei rău am deprins, al păcatului,
 și deabia voiesc, cumva, a mă deștepta.
 Jurăminte înfricoșate și făgăduințe fac eu, ticălosul,
 din toată inima, înaintea Fiului și Dumnezeului tău.
 Zic: "Iartă-mi, Stăpâne, păcatele!"
 și mă făgăduiesc și pun început bun,
 să nu mai greșesc ție, de-acum.

O, îndelungă răbdarea Ta,
 Dătătorule de viață, Hristoase al meu!
 O, cum suferă, Stăpână, induratul Fiul tău,
 văzându-mi nebăgarea de seamă
 și jurămintele cele strâmbe,
 minciuna cea fără de măsură, pe care o am eu, leneșul!
 Că îndată după ce am pus început și m-am făgăduit,
 vai mie, pentru netemerea și nebăgarea mea de seamă,
 iarăși m-am abătut și cu cele mai rele
 mă întinz eu, întinatul și mincinosul.
 Și precum câinele, dacă se satură peste măsură, varsă
 și către a sa vărsătură iarăși se întoarce și aleargă,
 așa și eu merg și mă întorc la cele dinapoi,
 nicidecum întru simțire venindu-mi eu, preaticălosul.
 Încă și întru deznădăjduire
 de multe ori velitarul mă aruncă pe mine,
 Preasfânta mea,
 De aceea, ajută-mi, să nu mă lași, Stăpână,
 Să nu fac bucurie celui rău, Preacurată,

ci răpește-mă din mâinile vicleanului, meșter amăgitor.
 Rob al Fiului tău fă-mă, Fecioară,
 și iarăși vas de bună treabă al Preasfântului Duh,
 Celui ce te-a umbrit pe tine
 în vremile cele mai de pe urmă.
 Și mântuiește-mă, Prealăudată,
 precum voiești și precum știi,
 și dă-mi ca să te slăvesc și să zic din inimă:

Bucură-te cântarea heruvimilor și lauda arhanghelilor.
 Bucură-te pacea și bucuria neamului omenesc.
 Bucură-te raiule al desfătării.
 Bucură-te pomul vieții.
 Bucură-te zidul credincioșilor,
 limanul celor ce sunt în primejdie.
 Bucură-te chemarea lui Adam.
 Bucură-te izbăvirea Evei.
 Bucură-te izvorul darului și al nemuririi,
 Bucură-te izvor pecetluit al Sfântului Duh.
 Bucură-te biserică preadumnezeiască.
 Bucură-te scaunul Domnului.
 Bucură-te Curată, care ai zdrobit capul balaurului,
 începătorul răutății, și, legat, în adânc l-ai aruncat.
 Bucură-te scăparea celor necăjiți și împilați.
 Bucură-te izbăvirea blestemului,
 prin care bucurie lumii te-ai arătat,
 Fecioară prea fără prihană, prin nașterea ta.
 Bucură-te Maica lui Hristos,
 Fiul Dumnezeuului Celui viu,
 Căruia I se cuvine slava, cinstea, închinăciunea și lauda,
 acum și pururea și în vecii vecilor.
 Amin.

Rugăciunea a zecea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Fecioară Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
care pe Dumnezeu Cuvântul
după trup L-ai născut lumii, știu cu adevărat,
că nu este cu cuviință, nici după vrednicie,
ca eu, cel preadesfrânat, să privesc icoana ta
curată și pururea Fecioară,
cea care și trupul și sufletul le ai curate și neîntinate.
Cu dreptate este ca eu cel atât de preadesfrânat
să fiu urât și lepădat de la bunătatea ta.
Pentru aceasta Dumnezeu,
pe Care tu L-ai născut, S-a făcut om,
ca să chemi pe cei păcătoși la pocăință.
Primește mărturisirea mea aceasta, de acum,
a greșalelor mele multe și grele,
și o du la Unul-Născut Fiul tău și Dumnezeu,
și fă o rugăciune, ca să fie milostiv
spre ticălosul, vrednicul de jale sufletul meu.
Că pentru mulțimea fărădelegilor mele
sunt oprit a căuta către Dânsul

și a-mi cere iertare.

Și pentru acesta te pun pe tine
înainte-solitoare și mijlocitoare,

Că de multe și mari daruri îndulcindu-mă
de la Dumnezeu, Ziditorul meu,
și uitând de ele toate eu, ticălosul și nemulțumitorul,
după cuviința pe care am arătat-o,
m-am alăturat dobitoacelor celor fără de minte,
și m-am asemănat lor.

Sărac fiind de bunătăți și bogat de patimi,
de rușine plin, de dumnezeiasca îndrăzneală lipsit,
de Dumnezeu osândit,
de îngeri plâns, de draci batjocorit,
de cunoștință muștrat, de faptele cele rele rușinat,
mai înainte de moarte, mort fiind,
mai înainte de judecată, osândit,
mai înainte de chinurile nesfârșite, chinuit,
deznădejdea mă cuprinde.

Pentru aceea, ca la singurul sprijin prea fierbinte,
către tine scap, Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
eu, cel ce-s dator cu o mie de talanți,
eu, cel ce am cheltuit părinteasca avuție
cu desfrânatele,
eu, cel ce am desfrânat mai mult decât Manase,
eu, cel ce mai mult decât bogatul
m-am făcut nemilostiv,
eu, robul cel îndrăcit cu gâtlejul,
eu, încăperea gândurilor celor rele,
eu, trezorierul cuvintelor celor urâte și întinate,
eu, cel de toată necurăția plin,
eu, cel de toată lucrarea cea bună străin.
Miluiește smerenia mea, Preaneîntinată,

îndură-te spre neputința mea, Preacurată,
căci mare îndrăzneală ai
către Cel ce s-a născut dintru tine ca nimeni altul,
toate le poți ca o Maică a lui Dumnezeu,
ca cea care ești mai înaltă decât toate zidirile,
nimic nu-ți este ție cu neputință, de vei voi,
Numai să nu treci cu vederea lacrimile mele,
nici să urăști suspinele mele,
să nu lepezi durerea inimii mele,
să nu rușinezi așteptarea mea.
Ci cu rugăciunile tale cele de Maică
silind nesilită milostivirea
bunului tău Fiu și Dumnezeu,
învrednicește-mă pe mine,
ticălosul și nevrednicul robul tău,
ca frumusețea dintâi și de demult a sufletului meu,
iarăși să o dobândesc,
grozăvia pătimirilor să o lepăd,
să mă slobozesc de păcate,
să mă fac rob dreptății,
să mă dezbrac de întinăciunea dezmierdării trupesti,
să mă îmbrac cu sfințenia curăției sufletești,
să mor lumii și să viez faptei bune.
Când călătoresc, împreună cu mine să călătorești.
Când înot în mare, împreună cu mine să înoți.
Când mă luptă pe mine dracii,
totdeauna tu să-i biruiești.
Când priveghez, să mă întărești.
Când dorm, să mă păzești.
Când mă necăjesc, să mă mângâi.
Când mă împrăținez cu sufletul, să mă îmbărbătezi.
Când sunt slab, să mă întărești.
Când sunt nedreptățit, să mă izbăvești.
Când sunt clevetit, să mă dezvinovățești.
Când sunt în primejdie de moarte,

degrab să mă întâmpini,
 și înfricoșător vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți,
 totdeauna pe mine să mă arăți,
 ca să cunoască toți dracii,
 care cu nedreptate mă tiranisesc,
 al cui rob sunt eu.

Preasfântă Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu,
 auzi această preaticăloasă a mea rugăciune,
 și să nu mă rușinezi pe mine în așteptarea mea,
 nădejdea tuturor marginilor pământului.
 Fierberea trupului meu stinge-o,
 viforul cel preasălbatic ce se ridică în sufletul meu,
 din mânia cea fără de vreme, îmblânzește-l,
 îngâmfarea și trufia tinereților mele celor deșarte,
 din mintea mea pierde-le.
 Nălucirile cele de noapte ale duhurilor rele
 și asupririle cele din fiecare zi
 ale cugetelor celor necurate,
 din inima mea împuținează-le.
 Deprinde-mi limba mea să grăiască cele folositoare.
 Învăță ochii mei să vadă drept îndreptarea faptei bune,
 picioarele mele fă-le să alerge fără de împiedicare
 pe calea cea fericită a poruncilor lui Dumnezeu.
 Măinile mele gătește-le să se sfințească
 și cu vrednicie să se ridice către Cel Preaînalt.
 Curățește-mi gura, cu îndrăzneală să chem Tată
 pe Dumnezeu Cel înfricoșat și preasfânt.
 Deschide-mi urechile, ca să aud simțitor și gânditor,
 și să primesc cuvintele Sfintelor Scripturi,
 cele mai dulci decât mierea și decât fagurul,
 și să le împlinesc, întărit fiind de tine.
 Dă-mi vreme de pocăință și gând de întoarcere.
 De moartea cea grabnică, liberează-mă,
 De știința ce mă osândește, izbăvește-mă,

Stai lângă mine când veni-va sfârșitul,
 în vremea despărțirii smeritului meu suflet
 de ticălosul acesta de trup,
 acel nesuferit chin, micșorându-l,
 durerea aceea negrăită, ușurând-o,
 strâmtoarea aceea nemângâiată mângâind-o,
 de întunecatele chipuri ale dracilor izbăvindu-mă,
 din darea de seamă cea prea amară a vameșilor văzdului

și de la stăpânitorii întunericului, scoțându-mă,
 paloșele păcatelor mele celor multe, frângându-le,
 lui Dumnezeu, iubit făcându-mă
 fericitei stării Lui celei de-a dreapta
 la înfricoșatul Divan, învrednicindu-mă,
 de chinurile cele veșnice și nesuferite, izbăvindu-mă,
 bunătăților celor veșnice,
 nestrăicător moștenitor făcându-mă.

Această mărturisire o aduc ție,
 Stăpână Născătoare de Dumnezeu,
 lumina ochilor mei întunecați,
 mângâierea sufletului meu,
 nădejdea și mântuirea mea, cea după Dumnezeu.
 Cu blândețe și cu milostivire primește-o,
 curățește-mă de întinăciunea trupului și a duhului,
 învrednicește-mă, în veacul acesta de acum,
 fără de osândă să mă împărtășesc
 cu preacuratul Trup și Sânge
 al Fiului și Dumnezeului tău,
 iar în veacul ce va să fie,
 de dulceața Cinei celei Cerești,
 de desfătarea raiului, de împărăția lui Dumnezeu,
 unde este sălășluirea tuturor celor ce se veselesc,
 Dobândind bunătățile acestea,
 să slăvesc în veacul veacului

Numele cel plin de cuviință
al Fiului și Dumnezeuului tău,
împreună cu al Celui fără de început al Lui Părinte,
și cu al Preasfântului și Bunului
și de viață făcătorului Duhului Lui,
acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Rugăciunea a unsprezecea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

**Fecioară Stăpână, Născătoare de Dumnezeu,
care pe Cuvântul Cel Unul-Născut al lui Dumnezeu,
pe Făcătorul și Stăpânul a toată zidirea
cea văzută și gândită,
pe Unul în Treime Dumnezeu, Dumnezeu și Om,
mai presus de fire și de cuvânt L-ai născut,
sălășluirea dumnezeirii, încăperea a toată sfințenia,
întru care a locuit trupește toată plinirea dumnezeirii,
cu bunăvoința lui Dumnezeu Tatăl
și cu lucrarea Sfântului Duh,
cea care ești mai înaltă și mai covârșitoare
decât toată zidirea, fără asemănare încununată
cu împărătească și de Dumnezeu încuviințată vrednicie,
slava și desfătarea și veselia cea negrăită a îngerilor,
cununa împărătească a Apostolilor și a Proorocilor,
bărbăția cea mai presus de fire a mucenicilor,
pricina nevoințelor lor, și a biruinței lor,
și a încununărilor pentru lupte,
și a răsplăților lor celor veșnice,**

datorate cu cuviință lui Dumnezeu,
 cinstea și slava cea mai presus de cinste a Cuvioșilor,
 povățuitoarea cea nerătăcită a liniștii, învățătoare,
 ușa descoperirilor și a tainelor celor duhovnicești,
 izvorul luminii, poarta vieții celei veșnice,
 râul nedeșertat al milei, marea cea nesfârșită
 a tuturor dumnezeieștilor daruri și minuni,

de tine avem trebuință și pe tine te rugăm,
 Maică cea preamilostivă
 a Stăpânului Celui iubitor de oameni,
 milostivește-te spre noi, smeriții și nevrednicii robii tăi!
 Caută cu milostivire spre robirea și smerenia noastră!
 Vindecă zdrobiturile sufletelor și ale trupurilor noastre!
 Pe vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți risipește-i!
 Turn de tărie, armă de război, tabără tare,
 și voievod, și înainte-luptător nebiruit,
 fă-te nouă nevrednicilor, în fața vrăjmașilor noștri.
 Arată spre noi, astăzi, milele tale
 și minunile cele de demult.
 Arată vrăjmașilor noștri celor fărădelege
 că singurul Împărat și Stăpân este Fiul tău și Dumnezeu,
 și tu Născătaore de Dumnezeu,
 cea care pe adevăratul Dumnezeu, după trup L-ai născut,
 cu adevărat toate le poți, și ai putere să lucrezi
 toate câte le voiești, în cer și pe pământ.

Dăruiește, Stăpână, tuturor,
 cererile cele spre folos fiecăruia:
 celor bolnavi sănătate,
 celor de pe mare, alinare și ocârmuire,
 cu cei ce călătoresc, împreună călătorește și îi păzește.
 Pe cei robiți, de amara robie izbăvește-i.
 Pe cei scârbiți mângâie-i.
 Sărăcia și orice altă necăjire trupească ușurează-o.

Pe toți îi izbăvește de bolile și patimile cele sufletești,
cu ocrotirea și cu mijlocirile tale cele nevăzute.

Pentru ca bine și fără de poticnire
săvârșind calea vieții acesteia vremelnice,
bunătățile cele veșnice, prin tine,
în Împărăția cerurilor să le dobândim.

Pe credincioșii Împărației noștri,
cei cinstiți cu înfricoșatul nume
al Unuia-Născut, Fiului tău,
cei care la darul și ocrotirea ta nădăjduiesc
și în toate te pun înainte, mijlocitoare și apărătoare,
întărește-i asupra vrăjmașilor
care năvălesc asupra-le nevăzut.

Risipește norul mâhnirii pus asupra sufletelor lor,
Răpește durerea sufletului lor,
dă-le strălucită inimă bună și veselie,
așează-le lor pașnică și neîmpărechiată
stăpânirea și împărăția.

Izbăvește Stăpână, cu solirile tale,
turma aceasta, care, mai ales, ție-ți este afierosită,
și toată cetatea, și laturile ei,
de foamete, de cutremur, de potop,
de foc, de sabie, de năvălirea celor de altă seminție
și de războiul cel dintre noi.

Și toată urgia,
care cu dreptate este pornită asupra noastră,
întoarce-o, cu bună voirea și cu darul
unuia-Născut Fiului și Dumnezeului tău,
Căruia I se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea,
împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte,
și cu Cel veșnic și de viață făcător Duhul Lui,
acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

CUPRINS

Rugăciunea întâia	5
Rugăciunea a doua	7
Rugăciunea a treia	11
Rugăciunea a patra	15
Rugăciunea a cincea	23
Rugăciunea a șasea	30
Rugăciunea a șaptea	36
Rugăciunea a opta.....	44
Rugăciunea a noua	49
Rugăciunea a zecea	53
Rugăciunea a unsprezecea.....	60